

Jöran Turessons (tre rosor), ärkedjeknen Verners (n:o 7 med initialerna VE) och kaniken Mathias (Erici's). Snitt för de sex återstående sigillen saknas i pergamentet.

Det är tidigare nämnt, att de från ögonvittnen härrörande relationerna om Stockholms blodbad är tre och att av dessa de två utgått från Christiern II:s kansli. Den älsta av dessa senare, en öppen proklamation, är ställd till tre härad i Västergötland: Vadsbo, Vartofta och Kåkind's härad. Den är daterad redan den 9 november. Hadorph har i bilagan till sin edition av Rimkrönikan låtit trycka den efter »originalet», möjligen ett samtida tryck.

»Vi Christiern etc. Käre vänner alle, veter, att nu i onsdags näst förleden vore skickade här före oss på Stockholms slott värdigaste, värdige fäder, herr Göstaf, ärkebiskop i Uppsala, herr Otte, biskop uti Vesterås, och desslikes mäster Jon, domherre i Uppsala, värdigste faders, herr Jacobs, fordom ärkebiskops i Uppsala, fullmyndige. Och berättade först och kärke förskrevne ärkebiskop i Uppsala, att herr Sten Svantisson med hans tillhjelpare bestallade (o: belägrade) honom på kyrkans slott Stäket, och sedan grepe och fångade de honom och hölle honom i fängsel i tu år, så länge (tills) honom vårt folk friade, och sårade de honom dödiligen i sitt fängsel och rövade och skinade förskrevne slott Stäket och bröte det av i grunden, desslikes biskopsgården i Uppsala och Uppsala domkyrka. Kärke ock förskrevne värdige fader, biskop Otte i Vesterås, att nu annandag påska vart han grepen i Vesterås domkyrka, släpad och dragen av kyrkan opp till slottet och insatt där i fängsel och häkte, så länge (tills) vårt folk honom där ock utfriade; desslikes ock hans biskopsgård skändad och rövad. Desslikes kärke ock förskrevne mäster Jon, att ärkebiskop Jacob vart grepen och fången på Arnö gård och våldförd till Stockholm, och Arnö gård skändad, rövad och i grunden avbränd. Och berättade de yttermera, att alle de, som sådane övervåld gjort hade in på den heliga kyrkan, vore uppenbart i påvens bann och ville därföre varken sky kloster eller kyrka och trängde prester till att säga messor mot den heliga kyrkans förbud. Och desslikes hade de bebundit dem samman med brev och insegel att avvärja yttermera banns brev, om romarekyrkan sådane banns brev över dem giva ville. Och påminte de oss vid vår konungslige ed och ära, att vi skulle skicka dem och den heliga kyrkan rätt över sådana uppenbarlige kättare och bannsmenniskor för sådane